

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת יתרו - מה מלמד אותנו יתרו?

"עַתָּה יִדְעָתִי כִּי גָדוֹל ה'..."

כִּי בַדְבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם" (שמות יח, יא)

אמת, יתרו לא נולד בבית של קדושה וטהרה. הוא חיפש כל הזמן משמעות לחייו, ועבד את כל סוגי העבודה זרה שבעולם.

ברגע שהוא הגיע למסקנה כי הקדוש ברוך הוא ותורתו אמת, יכול היה להתגבש חשש לליבו שמא הוא לא ראוי, ואולי לא יקבלו אותו בשמיים להיות כאחד מן השורה, ובודאי לא מהמשובחים שבהם. לכך באה התורה ואומרת בקביעת עולם:

ניכשלת? נפלת? לא רצית ליפול אלא כך אירע? דע לך שאם תקום ותתנער מהעפר של אותה עבירה, הרי שתכבוש בקלות כל פסגה רוחנית שתחפוץ. **אם תתמיד בדרכך הקדושה תוכל אפילו לזכות לחתן כמו משה רבינו!**

בדור כמו שלנו אין כמעט אדם שלא נכשל בדבר מה. לפעמים אפילו מדובר בעבירות חמורות והוא עלול חלילה להתייאש ממעשיו! אבל אסור לנו לשכוח את יתרו.

הקדוש ברוך הוא לקח ורומם אותו למרות כל העבירות שעשה, כי כך דרכו של בורא עולם. **מי שמבקש את האמת- הקב"ה מעביר אותו למקפצה רוחנית.**

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

7"ד	כנסת לכת	3"א לכת	יבין תפ
18:14	17:41	16:28	י"מ
18:10	17:38	16:45	ת"א
18:10	17:38	16:45	מי"ב
18:14	17:41	16:48	כ"ב

אם היו מציעים לבתנו חתן שהוא בחור כללי המעלות, בעל מידות טובות וישר עוסק בתורה הקדושה ובעל יראת שמיים מופלאה, וזה רק מקצת מעלותיו, איך היינו מרגישים?

אם היו מציעים לנו לקחת לחתן את המקובל האלוקי האר"י הקדוש, האם היינו שמחים יותר?

אם היה מדובר בתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בכבודו ובעצמו? אין מה לדבר! ואם היה מדובר לקחת לחתן את משה רבינו? מה אז? כיצד היינו מרגישים?

צריך להבין- האם יתרו היה מחותן כזה ראוי לעמרם ויוכבד הצדיקים? בנוסף לכך הגמרא מספרת לנו כי עמרם היה אחד מאותם ארבעה שמתו בעטיו של נחש (שבת דף נ"ה ע"ב).

האם יתרו, שחז"ל אומרים עליו שאין עבודה זרה שלא עבד! ראוי להיות חמיו של אדון כל הנביאים?

מדוע זכה יתרו לכך שבתו ציפורה נישאה למשה רבינו שהתורה מעידה עליו: "מִשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" (דברים לג, א), אדון כל הנביאים! האיש שהשיג ענווה בשלמות! המנהיג הבלתי מעורער שנקרא "רעיא מהימנא"- הרועה הנאמן, וזה רק התחלת הרשימה.

הרבה תשובות נאמרו בדבר, אך אחת מהן תשובה נפלאה עד מאוד, ובאה להורות כי התורה היא מלשון "הוראה" שבאה להורות לנו דרך לדורות עולם.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב י.מ.ש כדורי י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרן וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר תרצה בתיה בת ימנה נינט אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה מיטל בת מלכה טליה עדן אסתר בת שולמית שירי ימנה בת שולמית שושנה שירה בת סילביה סיון רבקה בת אלן אסתר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה גנמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עונת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס ולידל אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - שבת - בורר - חלק א'

באלו פעולות צריך להיזהר כדי שלא יעבור חלילה על איסור בורר?

! ? סלסע :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

! תשובה :

מותר לקלף פרי למרות שבקילופו מסיר פסולת מתוך אוכל, מכיוון שזה דרך אכילתו, אבל יש לעשות כן בסמוך לאכילה.

מותר לקלף כמות גדולה עבור אורחים למרות שיועד שלא יאכלו את כל הכמות שקילף, בתנאי שיגיש אותם לאורחים מיד לאחר הקילוף. **מקורות:** שו"ת רב פעלים ח"א (סימן יב), ושו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמא). לדעת הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל יש להחמיר, ראה בספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד עז).

פירות או ירקות, שרגילים לאוכלם עם הקליפה כגון, תפוחים, אגסים, מלפפונים וגזר, מותר להשתמש במקלף שמיוחד לכך. **מקורות:** בספר ילקוט יוסף (סימן שיט סעיף ס"א) כתב בשם הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל להתיר ושכן דעת הגר"ץ אבא שאול זצ"ל והמחמיר תבוא עליו ברכה. כן פסק בספר מנוחת אהבה ח"ב (פ"ז הי"ג), וכן העלה בשו"ת תפילה למשה ח"ב (סימן כא). בספר מעין אומר ח"ב (עמוד רפג) הביא משמיה דהראש"ל שכדאי להימנע. ע"ע בספר חזון עובדיה - שבת ל"ד (עמוד רלא).

יש אוסרים. **מקורות:** שו"ת מחזה אליהו (סימן נב), וכ"ה דעת האגרות משה ח"ד (סימן עד דיני בורר ס"ח), מכיון שבמקלף עושים גם פעולות שאסורות, כגון קילוף תפוחי אדמה וקישואים. אין להתיר מכיוון שבקילוף ירקות תמיד נוטל עם הקליפה גם מעט מן האוכל, מכיוון שכן הדרך, ואי אפשר לקלף באופן אחר בטל האוכל לקליפה ונחשב כפסולת. גם טלטולו יהיה אסור מדין כלי שמלאכתו לאיסור, וכמ"ש בספר ארחות שבת (פ"ט הע"ד). כן פסק בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ג ס"ל).

מותר בזמן אכילת אבטיח או מילון להוציא את הגרעינים, וכן מותר להוציא את גרעיני המישמש, ואין בזה איסור בורר. **הערה:** לענין מילון הטעם שמותר להוציא את הגרעינים, מכיוון שאינם נחשבים למעורבים אלא כמונחים למעלה ממנו. לענין אבטיח, יש לצרף סברת הראשונים, שכל שהוא מחובר - לא הוא איסור בורר. ראה גדולת אלישע (סימן שיט אות יב), בן איש חי (פרשת בשלח אות ז, י), שו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רמב) ושולחן שלמה (סימן שיט סק"ח אות ה).

גרעיני לימון וכדומה, שנפלו לתוך סלט, מותר להוציא בכף מעט מהסלט עם הגרעין בתוכו. **מקורות:** משנה ברורה (סימן שיט ס"ק סא) ובביאור הלכה (שם ד"ה הבורר) בדעת הט"ז.

מותר להוציא גרעיני זיתים במכשיר שמיוחד לכך. **מקורות:** הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל הובא בספר מעשה השבת ח"א (עמוד קה) דומיא דהסרת קליפה דבוקה במקלף. כ"כ בשמו בספר אור ההלכה (עמוד צג).

יש מי שאוסר. **מקורות:** ספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ג הנ"ט) גם אם מובטח, שמקצת מבשר הפרי ישאר דבוק, מכיוון שועיקר כוונתו להוצאת הגרעין. ע"ע שו"ת אור לציון ח"ב (פל"א תשובה יב).

מותר להוציא את העוקץ שבראש הפירות בשעת האכילה.

פְּיּוּד הוֹרִים

כידוע, התורה הקדושה מצווה אותנו: "כַּפֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ" (שמות כ, יא). להלן סיפור נורא, שהובא ב'ווי העמודים'. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו להיזהר בכיבוד הורים. אמא הגיעה למו"ר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, להתנות את צערה על בנה, שלא רק שאינו מכבדה, כפי שכתוב בתורה הקדושה, אלא שהוא אפילו מבזה אותה. הוא משפיל אותה ואין לה מנוחה ממנו.

הבן הוא מלומד גדול, ופרנסתו היא על ידי דיבור, שהוא שומע את צרותיהם של אנשים ומייעץ להם כיצד לפתור את הבעיה, אבל הוא לקוי מאוד בכיבוד אב ואם. מו"ר הגר"י זילברשטיין שליט"א אמר לה: "עליך להזהיר אותו, שכך כתוב בתורה: 'כַּפֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוּ יְמֵיךָ' (שמות כ, יא). אם ישמע - יתברך, ואם חלילה לא - אז הוא משחק באש".

לאחר מספר ימים האמא הגיעה שוב למו"ר הגאון רבי יצחק זילברשטיין לספר לו על צרותיה. הפעם נחתה עליה צרה חדשה: **הבן קיבל את המחלה הקשה בלשון ל"ע. הוא פנה למומחים בתחום, אבל לדעתם - אין מנוס, כי אם לקטוע לו את הלשון.**

אם יקטעו לו את הלשון, נוסף על כל צרותיו, הוא גם יאבד את מקור פרנסתו, שהיא היתה מקור גאוותו. הוא הרגיש את עצמו יותר מלומד מאימו, ולכן לא חשש לפגוע בה. האמא בכתה ואמרה: "אני מוחלת לו על מעשיו בלב שלם, והוא גם מתחרט על מעשיו. שהרב יברך שהבן יתרפא". הרב פכר ידיו ביאוש ואמר: "מה אפשר לעשות, הרי הוא מוזרר ועומד. נורא נוראות, הרי זה משחק באש!!!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי
בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב מרדכי פוגרמנסקי זצ"ל

הגאון הרב מרדכי פוגרמנסקי זצ"ל - נולד בשנת ה'תרס"ג (1903) בטוראז' שבליטא. התייתם כשהיה עדיין צעיר. רבינו ראה כי אימו נשארה אלמנה עם שלושה אחים ואחות וביקש לעזור בכלכלת הבית. היה לו רשיון מטעם ממשלת גרמניה לעסוק בעסקי הצבעים. יום אחד רבינו פגש בגאון הרב אליהו לופיאן זצ"ל. בעקבות המפגש, שעשה עליו רושם רב, רבי אליהו מצא מקור פרנסה אחר לאלמנה ולקח את הנער הצעיר לישיבה שלו בקלם. רבינו הלך ללמוד בישיבת טלז. במשך שנות לימודיו בטלז התפרסם כעילוי ומדקדק בהלכה ונחשב לאחד מגדולי הלומדים בישיבה. בשלב מאוחר יותר קבע את מושבו בקובנה והיה מגיע לעיתים לטלז ומעביר שיחות מוסר ושיעורים למדניים בישיבה. התפרסם בעולם הישיבות כעילוי וכירא שמיים. בשנת ה'תרצ"ב (1932) הגאון רבי יוסף יצחק שניאורסון מינה את רבינו לעמוד בראש ישיבת 'תומכי תמימים' שהקים בריגה. הישיבה נסגרה לאחר כשנה, ורבינו עבר לכהן בראש ישיבת 'עץ חיים' בהיידה בבליגה, שם כיהן במשך מספר שנים. בסוף שנות ה-30 שב לקובנה ובניסי ניסים שרד את השואה. בהמשך הגיע לצרפת, שם פעל לשיקום עולם התורה והקמת ישיבות לבחורים מקרב שארית הפליטה. הקים יחד עם הרב אברהם אליהו מייזס ישיבה בפרבר פריזאי בשם 'באהי' - ושניהם עמדו בראשה. גאון אדיר.

רבה של טלז, הגאון ר' יוסף יהודה לייב בלוך, העיד עליו כי הוא לא זוכר עליו שכזה מימי לימודו בוולאדין. הגאון מקובנה, ר' אברהם כהנא שפירא, בעל 'דבר אברהם', העיד עליו שאילו היה חי בדורות הקודמים, היה נמנה בין גאוני הדור וגדוליו. ענוותן. שקדנותו הייתה מופלאה. בלילות החורף שחשש פן תחטפנו שינה, היה משעין את מצחו על החלון, שעליו הצטברו פתיתי קרח ושלג. בשנת ה'תש"ט (1949), מצבו הרפואי התדרדר, רבינו לקה בשחפת ונפטר ב-כ"ה שבט ה'תש"י (1950) בשווייץ. חי כ-47 שנים. שנה לאחר מכן ארונו הועלה לקבורה בישראל. הוא נקבר בבית הקברות שומרי שבת בשכונת זיכרון מאיר בבני ברק. ה'חזון א"ש' הלך בלוויה שלו עד הקבורה ובכה בכי רב.

אביו: הצדיק ר' אליהו. **אימו:** בתו של ר' חיים סגל מיאנובה (הידוע כר' חיים יאנובער ור' חיים ראצקער). **אשתו:** מרת בלומה (נישא בשנת ה'תש"ט-1949. נישאה בזיווג שני לאדמו"ר מסאסוב רבי חנניה יום טוב ליפא טייטלבוים-מייער). **מרבתינו:** הגאונים ר' אליהו לופיאן, רבי חיים רבינוביץ, ר' אברהם כהנא שפירא (רבה של קובנה). **מתלמידינו:** הגאונים ר' משה שטרנבוך, ר' ירחמיאל זימן, ר' חיים יצחק יפה, ר' משה שפירא.

חששו מאיסור שעטנז היה גדול מאוד. כשהיה בישיבה באקס לה בן בצרפת, לא ישן כלל על מיטה מחשש שעטנז, רק שכב על הרצפה כשתחתיו שמיכה קלה אודותיה בירר, כי אין בה שעטנז. כשנישא לרעייתו והעבירו את חפציהם לדירתם בורסאי, רבינו זעק לפתע ורץ לרכב שבו הונחו חפציהם, בהזיהרו כי לא ישבו על חבילות הבגדים, מכיוון ששם לב שנקשרו שני צרורות בגדים זה בזה, ויתכן שיש באחת צמר ובשניה פשתים.

פעם אחרת, כשהיתה שמיכה פרושה על הרצפה להגנה מפני הקור, ותוך כדי הילוכו השמיכה התקפלה כלפי מעלה על רגלו, רבינו נזעק כנשוך נחש שמא יש שם שעטנז. משום כך, גם הכובע שלראשו לא הלם את מידתו. זאת, מחמת שהכובעים היו עשויים צמר, והתווית היתה חוברת אליהם בחוט. רבינו חשש אולי הוא עשוי מפשתן. כשרבינו הגיע לחנות למדוד כובע, הוא הסיר את התווית מהכובע, אבל כשראה כי הכובע לא מתאים לו, כבר לא יכול היה להחזיר את הכובע ללא התווית, ונשאר עם כובע זה בידו.

בגטו, הוקמה עבור הנערים מסגרת ישיבת 'תפארת בחורים'. בראש החבורה עמד הג"ר שמואל מארוק. בשעות הצהריים היו שומעים שיעור מהגאון רבי אפרים אשרי, ואחר הצהריים היו שומעים שיעור של שעתיים וחצי מהגאון רבי שמואל מארוק. בשבת שלא היו עובדים, הנערים היו זוכים לשמוע דרשות בפרשת שבוע מפי הרבנים הגאונים הנ"ל.

פעם אחת כשלמדו בשבת קודש, אחד הבחורים נכנס ואמר שרבי מרדכי רץ ברחובות הגטו, כשמעילו על ידיו. כפי הנראה, התעורר לו חשש שעטנז במעיל, ולכן רץ כשהמעיל על ידיו ולא הורידו - מכיוון שלא היה עירוב ברחובות הגטו. (הגרמנים ימ"ש טענו שהחוט של העירוב הוא חוט שדרנו מעבירים מידע לאויב. באמתלה זו הורידו את העירוב). **רבי מרדכי, שהיה אדם חלוש מטבעו, הוא הסתובב ברחובות הגטו ללא מעיל בקור של 22 מעלות מתחת לאפס...**

בני הישיבה מיד יצאו לרוץ אחריו, הם הקיפו אותו, ותלמיד אחד תפס את המעיל, כששאר חבריו משמשים כמחיצה וכך רצו לבית הסמוך. כשנכנסו, ראו שגם שם אי אפשר להוריד את המעיל - מכיוון שהסלון שימש כרשות לכל החדרים הפתוחים אליו, לא היה יכול לשמש כרשות להניח שם המעיל. כך, הנערים חיפשו עד שמצאו חדר שאפשר להניח את המעיל שם עד מוצ"ש.

בינתיים, כאמור, לרבינו לא היה מעיל. הגאון רבי שרגא פייבל גיברלטר זצ"ל, שהיו לו שני מעילים, ניגש אליו והציע לו מעיל. רבינו סירב; ראשית, רצה לדעת, אם המעיל הגיע מכסף כשר. שכן, התנהל אז בגטו פולמוס אודות כספי הנספים הקדושים. הגאון רבי שרגא פייבל גיברלטר אחז כי כל המושג של רכוש פרטי פוקע בגטו, ובזמן זה לאף אחד אין בעלות ממונית. ובאמת, אחרי המלחמה יהודים באו לגאון ר' שרגא פייבל להחזיר ממון.

רבינו לא הסכים לקחת את המעיל של הגאון רבי שרגא פייבל גיברלטר זצ"ל, לפני שהבטיח לו נאמנה, כי המעיל נקנה מכספו עוד לפני המלחמה. רק אז נאות לקבל את המעיל ממנו. כחלק משיטתו זו, הקפיד שכל האוכל הנכנס לפיו יהיה ממון לפני המלחמה. וכך, יהודי שהיה דואג למאכלו, והיה שם לו את ארוחתו מדי יום, כשהיה מוסיף לשולחן ביצה, היה משאיר עליה פתק בכתב ידו, ובו כתוב- **"נקנה מכסף שלפני המלחמה"**.

גִּלְגַּל חוֹזֵר בְּעוֹלָם

לרפא ולא לייאש, ו'מפתח' זה הוא בידי הקב"ה לבד.

אין מעצור להשם מלהושיע, האברך צריך לדפוק על שערי הרחמים. הוא הבקיע שערים רבים בחייו. הוא השקיע מאמצים אדירים בהתקרבותו לחיי התורה והמצוות. הוא יעשה גם את המאמץ הנדרש כאן.

הוא שטח תפילות רותחות והתחנן לבורא יתברך, שיזכה לגדל צאצאים שילכו בדרך הבורא יתברך. ואכן תוך זמן לא ארוך זכה לחבוק בת.

האומר היה גדול מכדי להכילו. מיודענו חיפש דרך להביע את ההודיה העצומה שלו לבורא עולם, ותכנן לערוך סעודה גדולה ומרשימה ולהזמין את כל רעיו ואוהביו.

הוא תכנן להודות לבורא עולם בפני האנשים הרבים, שישתתפו באותו המעמד. הוא פנה לרבו, מורה דרכו, כדי להתייעץ אתו על תכניתו.

הרב אמר לו: "שמע בקולי. קח את כל הכסף, שהתכוונת להקדיש לסעודת ההודיה והפקד אותו בגמ"ח. כל המצוות שיעשו בכסף הזה יהיו לזכות בתך".

האברך שמע לעצת רבו. הוא הגיע אל הגמ"ח שבניהולו והפקיד סכום גדול מאוד בשמחה רבה וזה נרשם כדת וכדין בפנקס ההפקדות של הגמ"ח.

עברו שנים לא רבות. האברך הלך והתעלה מיום ליום. למדתי איתו בחברותא במשך תקופה. נפעמתי מהידע העצום שלו וממידותיו הטובות.

היה קשה להאמין שהוא בעל תשובה. היו זמנים שהוא צם משבת לשבת. הוא שאב את כל חיותו מעבודת ה' ומלימוד תורה במסירות נפש.

ביום ב' בשבט, לפני תשע שנים, הוא נלקח לבית עולמו. זאת היתה טרגדיה נוראה. אברך צעיר, שהשאיר אלמנה רצוצה ובת יתומה. לאחר ימי השבעה התקשרתי לאלמנה. אמרתי לה שיש בגמ"ח כסף, שבעלה הפקיד בעת הולדת בתו שתחי'.

האלמנה לא היתה מרוכזת בתוכן המדויק של השיחה. היא הודתה לי שזכרתי אותה, ואמרה שכרגע היא מסתדרת. הכסף נשאר בגמ"ח והמשיך להתגלגל בין הלווים השונים. היא שכחה לגמרי מכל העניין.

עכשיו, ב-ח' שבט, בדיוק תשע שנים אחרי הפטירה, בלי לדעת שיש לה זכות למשוך את ההפקדה של בעלה ז"ל, היא מבקשת ממני כסף בשביל הבת.

הרב כך אמר לאברך: "תשקיע את הכסף בגמ"ח, וזה יהיה לזכות הבת שלך!" איש לא דמיין אז, כמה הדברים היו מדויקים.

להלן סיפור, המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כי כאשר האדם עושה חסד עם הזולת, הרי שלטובתו הוא עושה. גם אם הוא עצמו לא רואה כיצד המעשה מועיל, הרי שה' לא מקפח שכר שום בריאה, ויתכן שצאצאיו יזכו לראות זאת. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

אני מנהל גמ"ח כספים בירושלים. ב-ח' שבט קיבלתי שיחת טלפון: "אני זקוקה בדחיפות לסכום של כסף". היא ציינה את הסכום הדרוש.

היא הסבירה שבתה הנשואה נמצאת במצב כלכלי קשה. במשך מספר חודשים היא לא שילמה שכר דירה, ובעל הבית מאיים להוציא אותה. "אני רוצה לעזור לה, וקודם כל להביא לה את הסכום, הדרוש לכיסוי שכר הדירה".

המקרה נגע לליבי, אבל לגמ"ח יש כללים משלו. אנחנו לא קופת צדקה, אלא מוסד, שמקבל כסף שאנשים מפקידים אצלו ועתידיים למשוך אותו ביום מן הימים. אי אפשר להעביר סכום בלי להיות בטוחים שהוא יחזור.

עניתי לאישה בעדינות: "הכסף לא שלי, הוא של המפקידים. אני רק מנהל את הגמ"ח, ואני לא מלווה למי שאיני מכיר".

"אומר לך מי היה בעלי", האישה ענתה. ברגע זה התברר לי, כי היא אלמנה, "אותו ודאי הכרת". היא הזכירה את שמו ואני עמדתי כהלום רעם. לא רק שהכרתי את בעלה של האישה, אלא שבימי חיינו היה לנו קשר מיוחד. למדנו חברותא במשך תקופה.

האיש נולד בבית של תינוקות שנשבו. הוא לא ידע הרבה על יהדות, ועשה את המסלול שכל ילד חילוני עושה. הוא היה בעל ראש גאוני ומוח חזק במיוחד. כשהתבגר, נרשם לטכניון והתקדם בלימוד מקצועות שמיועדים למחוננים כמותו.

ביום מן הימים נקלע לירושלים, עיר הקודש. הוא נכנס ל'ישיבת 'אור שמח', הציץ ונפגע. האווירה, האורה, והעיקר – התורה הקדושה בעצמה, לא נתנו לו מנוח.

הוא נשאב אל הקדושה. תוך זמן קצר, הוא הפך לאחד התלמידים הטובים ביותר בישיבה. סוף סוף מוחו הגיע לניצול אמיתי. הוא שקע בלימוד הגמרא. הדבר היה לפלא – איך בחור שזה מקרוב בא העפיל בתקופה כה קצרה לדרגות רמות בלימוד ובעבודת השם.

הוא הקים את ביתו בשעה טובה ומוצלחת. הוא התנסה בניסיון מרן בשלב זה של החיים. בני הזוג ציפו לילדים במשך שנים ארוכות. כאשר התחילו לדרוש ברופאים, הם קיבלו תשובה כואבת ומייאשת.

הרופאים הרימו ידיים. "אין לכם סיכויים", הם אמרו. האברך שלנו, שזכה להתקרב לבורא יתברך בכל ליבו ונפשו, לא אמר נואש. הוא התחזק באמונה ובידיעה, כי לרופא ניתנה רשות

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב יצחק בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רגינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל
אביבה בת אושנה רייזל ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חסם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
לטיף בן פרחיה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אביבה לוי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחיה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהר ע"ה	יהודה בן סעירה ז"ל	מישא אסתר בת זרהר ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אברהם בן טובה ז"ל